

ALT EMPORDÀ

Periòdic nacionalista
adherit a la «Lliga Regionalista»

Any I - N.º 4

Figueres, 8 de Març de 1917

Preu 5 cèntims

Pel bon govern de Catalunya Les vinentes Eleccions

LA NOSTRA ACTUACIÓ

Al Parlament, a la Mancomunitat, a la Diputació gironina, l'actuació de les nostres minorïes ha estat sempre assabentada i patriòtica.

No és amb promeses per al pervindre, no és amb grans plans químics, ni magnífiques reformes que mai arriben a fer-se, ni amb programes plens de bons desitjos; que presentem els nostres candidats, és amb les mans curulles de realitats tangibles i a l'abast de tot home no engegat per la passió, que sol·liciten els vots de tots els ciutadans.

L'actuació de les nostres minorïes parlamentaries han causat l'admiració i el·logi de totes les forces vives de Espanya, i tots els polítics d'Espanya, fins aquells que més ens han combatut, un i altre dia, amb discursos o intervius afirmen els uns com En Bergamín que per governar cal comptar amb nosaltres; d'altres, com En Lerroux, que cal imitar la nostra constància i la nostra adhesió.

La nostra actuació dins la Mancomunitat ha sigut tan serena i equilibrada que ha merescut no ja l'el·logi, sinó fins la col·laboració de tots els partits exceptuant-ne el radical en el període que ha tingut per cap director a En Mir i Miró, car quan el dirigí En Valentí i Camp fou també col·laborador en l'obra de tots.

A la Diputació gironina la tasca de sanejament econòmic iniciada per la Presidencia troba la col·laboració de tots els partits, i més tard, quan el pressupost sanejat pogué dotar-se de

quantitats per al foment de l'agricultura per la creació i reforma d'escoles d'Arts i Oficis, bo i millorant-se els serveis benèfics, tots els partits el·logiaren i col·laboraren a les enlairades i patriòtiques iniciatives de la nostra minoria.

Amb les mans curulles doncs, de les obres realitzades, de les iniciatives que están en vies de realització, de la noble tasca portada a cap, es presenten els nostres candidats al cos electoral.

Estem al començament de la nostra obra, tot i ser tant i tant important el fet fins avui, res val si prenem per mesura el nostre desig: la llibertat, la autonomia de Catalunya!

Tota cosa que siga millora material o moral per a la nostra terra ens interessa: l'autonomia en un país empobrit i sense cultura és paraula vana, ja ho deia en Cambó a les Corts: en tot el que siga augmentar la riquesa i la cultura d'Espanya hi col·laborarem car ens atansa a la nostra fita, a la autonomia, a la lliberació de Catalunya.

Ciutadans, empesos per aquest nobilíssim ideal, amb l'obra feta ja, com a garantia del que cal fer, presentem als candidats nostres Paulí Geli i Josep Salleras perquè fent-los sortir triomfants de les urnes puguin amb llur tasca dins la Diputació i la Mancomunitat fer un gran bé a la nostra Comarca i un major bé a Catalunya.

Voteu-los i la Patria vos en restarà agraïda.

«Hay en Cataluña dos partidos afines: uno que se llama federal, otro que se llama catalanista o regionalista. Los dos persiguen un mismo fin, la autonomía de las regiones y la unión de las regiones por un poder central. Los dos quieren destruir ese absurdo régimen centralista que, decíamos poco ha, se empeña en llevar al mismo paso pueblos de distinto grado de cultura, de distinta aptitud, de distintas aspiraciones y aun pueblos de distinta lengua y de distintas leyes. Los dos odian ese centralismo, que no es sino un carro de desiguales ruedas que anda siempre tropezando, y hoy sufre violentas sacudidas y mañana peligrosos vuelcos. Los dos definen de igual modo los atributos del Estado y los de las regiones.

Que quieran que no quieran, los dos partidos han de ir juntos, ya que llevan fines idénticos. No necesitan, no, para ir juntos, ni de alianzas públicas, ni secretas, ni de coaliciones, ni de pactos de ningún género. No necesitan tampoco hacer programas comunes ni constituir comités mixtos, ni comprometerse a callar hasta

Gran Miting de Propaganda de la Candidatura Regionalista

que tindrà lloc el dia 8 del corrent, a les dues de la tarda, en el Teatre EL JARDIN, d'aquesta ciutat.

Hi pendrán part:

En Francesc Cambó

En Frederic Rahola

En Pere Rahola

En Joan Vallés i Pujals

En Carles Jordà

En Lluís Massot i Balaguer

i els candidats

En Paulí Geli i Maymí

i En Josep Salleras i Pla

que la federación triunfe. Esto se deja para esas bastardas uniones de colectividades heterogéneas que no pueden vivir sin el mutuo sacrificio y el mutuo engaño.

Los catalanistas, no es exacto que quieran sólo la autonomía de Cataluña; no lo es tampoco que no sean demócratas. En las Cortes, ante la nación, han declarado que quieren autónomas las regiones todas de la Península, y consideran como el más precioso de los dones la libertad en todos los órdenes de la vida. Quieren a la par que nosotros, la libertad del pensamiento y de la conciencia.

No son republicanos, pero no rechazan la República. Sobre nuestras reformas sociales han guardado hasta aquí silencio, pero van con los federales en todo lo que constituye la esencia de nuestro partido: la federación de las regiones.

¿Estará lejos el día en que con nosotros se confundan? En Julio la fracción catalanista *Lo Somatent* se declaró públicamente partidaria de la República. Felicítola con este motivo en Tarrasa el Consejo federal de Cataluña, y hubo entre los dos partidos frases de unidad y de concordia, no alianzas.

No comprendemos así la alarma de ciertos federales. Sólo los unitarios podrán ver con malos ojos que catalanistas y federales nos acerquemos, sólo ellos se interesan para llevarnos a la discordia.»

Si malgrat les doctrines del mestre en federalisme, encara hi ha deixebles que están a les beceroles (com ho han demostrat els qui parlaren contra els regionalistes en la reunió de federales de Figueres al proclamar la candidatura que ha de lluitar en les pro-

peres eleccions) vol dir aixó que els propagadors de les teories federalistes han tergiversat els conceptes per ignorancia o per mala fe: de totes maneres han enganyat al poble amb els mirallets de la República, amagant-li la verdadera essència de la Democràcia.

Per aixó han vingut desenganys de forta impressió popular, com el d'En Salvatella; per aixó en vindrán encara d'altres si els federales empordanesos no canvien de pastors, si no perden els vells ressavis d'aixecar ídols.

J. M. GAY.

Les idealitats mortes, les fórmules revellides i tarades pels errors d'aquells qui en són defensors, no poden dur-se a cooperació en l'obra excelsa desplegada per la Mancomunitat de Catalunya.

A la Mancomunitat li cal energia, impuls renovador de totes les seves corrents orgàniques, per tal de que en el gloriós avenç de Catalunya li pertoqui la tasca d'impulsió, enemiga de totes les avesades i estèrils continuacions.

Federales i catalanistes

Encara he de tornar a insistir en fer patent el poc coneixement que dels principis sostinguts per En Pi i Margall posseeixen molts republicans federales de l'Empordà, i la manca de llibertat i de tolerancia que demostren a l'atacar als regionalistes i combatre a sang i a foc les llurs institucions democràtiques i les llurs campanyes patriòtiques, fent el joc a lerrouxistes i governamentals de tots els governs enemics de la llibertat de Catalunya.

No cal, sinó, llegir un altre dels articles d'En Pi, sortit en «El Nuevo Régimen» del dia 24 d'agost de 1901.